

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Længsel

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 284. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-idm140445231110576/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

LÆNGSEL.

Det er dog underligt, hvoraf det kommer;
men hver Gang du i mine Tanker rinder,
da slaar et Pust af Danmarks fjerne Sommer
ned i mit Sind, og Vinteren forsvinder.

Da ser jeg atter Bøgens hvalte Kroner,
hvor Lyset halvbrudt gennem Løvet spiller,
og atter lyder Droskens stærke Triller
om Kap med Nattergalens bløde Toner.

Og atter staar de hvide Anemoner
i Græssets Bolster blandt Viol og Primler,
og atter Maanen over Engen troner,
hvor Taagen hæver sig i lette Strimler.

Og Aftenklokkens Klang igen jeg hører,
og Kløvens Vellugt over Marken vifter,
og Drømmens Genius mig venligt fører,
mens underfuldt sit Drømmeflor han skifter.

Thi pludseligt du træder mig i Møde,
din hvide Kjole Bagrer mellem Løvet,
og mens du rækker mig din Haand, den bløde,
du siger mildt og sagte, men bedrøvet:

„Ej sandt, min Ven, du elsker mig ej længer?
Forglemmt er al din Kummer og din Kvide;
du véd, jeg sørger ved at se dig lide,
at al din Sorg sig til mit Hjerte trænger.“

Da smeltes jeg af Vemod, Sorg og Længsel,
af Øjets Sluser Taarers Strømme styrter;
jeg vaagner op — blandt Pinier og blandt Myrter,
og Rom er atter det uhyre Fængsel.